

Nieuwsbrief Springs of Life

Dit is de eerste nieuwsbrief die je ontvangt als sponsor van een van de kinderen van het Gezinshuis Mombasa.

Een paar weken geleden, om precies te zijn op woensdag 26 september, heeft Springs of Life haar deuren geopend. Het gezinshuis biedt vanaf die dag onderdak aan 10 kansarme kinderen.

De voorbereidingen voor de bouw zijn 2,5 jaar geleden gestart in februari 2010. Rond de zomer is er een stuk land aangekocht in Mtwapa, een dorp ca. 15 kilometer ten noorden van Mombasa. Hiervoor is bewust gekozen, omdat de grond in Mombasa zelf erg duur is.

Het project is een samenwerking tussen lokale mensen in Mombasa (Rhoda en Paul Kitili) en ons (Marion en Sandra). Het contact is tot stand gekomen doordat wij al een aantal jaren regelmatig een bezoek brengen aan het SOS Kinderdorp in Mombasa, waar Rhoda opgegroeid is in hetzelfde huis als waar wij een kind sponsoren. Rhoda en Paul zijn zeer bevlogen en warme mensen, die zich al jaren inzetten om mensen en vooral kinderen een betere toekomst te geven.

Eind september werd dus de laatste hand gelegd aan de bouw. Het gezinshuis is nog niet helemaal af, maar wel al zover dat de kinderen er konden gaan wonen.

Op dinsdag 25 september hebben Rhoda en Paul de kinderen opgehaald uit de omgeving waar zij tot dan toe woonden en ze bij elkaar gebracht in hun eigen woning. Hier konden ze kennis met elkaar maken. Omdat er op dat moment nog geen elektriciteit was in Springs of Life is besloten ze de eerste nacht in hun eigen woning te laten slapen. De volgende dag zijn ze samen naar hun nieuwe huis gegaan. De kinderen waren enorm onder de indruk van zo'n mooi echt huis en voelden zich er vrij snel thuis.

De woning heeft een centrale woonkamer (op dit moment nog ingericht met meubilair uit de woning van Rhoda en Paul zelf), 2 slaapkamers waarvan een voor de jongens en een voor de meiden, een kamer voor de moeder, een keuken en een ruimte met een douche en toilet. De ruimtes hadden nog geen deuren en worden afgescheiden met een gordijn. Heel binnenkort zullen er deuren geplaatst worden.

De slaapkamers hebben ieder 2 stapelbedden. De kinderen waren tot dan toe gewend om op de grond te slapen en durfden nog niet bovenin en kozen ervoor om samen het de benedenbedden te delen. Ook is er per kamer een grote kast voor kleding en overige spullen. Toen wij kwamen waren de kasten nagenoeg leeg. De kinderen hadden geen van allen kleding. Wij hebben tijdens ons verblijf op een markt voor 60 euro in totaal 90 kledingstukken aangeschaft, zodat alle kinderen in ieder geval iets hebben. Vooral een lange broek en trui voor ieder kind werd enthousiast ontvangen, want het korte regenseizoen is in aantocht en dat merk je door een flinke zeewind vooral in de avonden. Voor ons is het nog altijd behoorlijk heet, zij vinden het dan nogal fris ...

Om de woning is er nog redelijk wat ruimte. Buiten staat een hok met daarin de waterput en daarboven een groot waterreservoir. Ook deze ruimte heeft nog geen deur, die hopen we snel te kunnen laten plaatsen. Tot die tijd wordt de ruimte overdag en 's nachts beveiligd door 2 jongens die een oogje in het zeil houden, zodat de tank niet gestolen wordt. In de voorvoortuin zijn een jaar geleden al een paar bomen en struiken geplant, dus die beginnen ook al aardig te groeien.

Op 29 september kwam ik (Sandra) met mijn moeder en Gerard Wijgerde, penningmeester in het bestuur van HTW in de middag aan bij Springs of Life. Ik vind het moeilijk te beschrijven wat er door me heenging. Een jaar geleden waren Marion en ik er

voor het laatst en stonden we tussen de muren, nu stond er een prachtig huis. De voordeur was dicht, maar de kinderen hoorden de auto aankomen en deden de deur open. Ze bleven in de deuropening staan en keken nieuwsgierig naar ons toen we uit de auto stapten. Mijn camera die ik klaar had, heb ik aan de kant gegooid en ik liep naar ze toe. Een voor een kreeg ik een handje en stelden ze zich voor. De meesten herkende ik al van de foto's. Wat een indrukwekkend mooie ervaring.

Wat ik vooral heel bijzonder vond was om te merken dat de kinderen zich al zo thuis voelden in het huis en ook met elkaar. Ze kenden elkaar niet tot een paar dagen daarvoor en ze waren al zo vertrouwd met elkaar. Ook zagen we dat de grote kinderen heel goed zorgden voor de kleinere en dat is nu net wat maakt dat wij gekozen hebben voor het opzetten van een gezinshuis. Een klein systeem waarin ze voor elkaar zorgen en van elkaar kunnen leren en verantwoordelijkheid kunnen nemen.

De kennismaking was even wennen. We hadden koekjes en sap meegenomen en alle kinderen zaten bij elkaar op een groot kleed in de woonkamer. Dat lekkers ging er goed in. De meeste kinderen waren nogal ondervoed en moesten wennen aan het krijgen van een maaltijd driemaal daags. Wij zijn er gezellig bij gaan zitten.

Bij alle maaltijden gaan de kinderen eerst hun handen wassen, wordt er kort gebeden (met de handen voor de ogen) en is iedereen stil tijdens het eten.

Na een klein half uurtje was het ijs gebroken. De jongen en het meisje van 4 (Amani en Jemima) waren de eersten die het aandurfd en dichterbij te komen. Binnen 5 minuten hadden we zo op schoot, op de rug, in de armen en reed ik als een paard door de woonkamer met deze 2 belhamels op mijn rug. Daarna kwamen de 3 jongens van 6 (Fred, Kahindi en Isaac) ook al snel los, want dit wilden ze niet missen. De grotere meiden van 10 (Furaha en Zena) hadden nog een half uur langer nodig, maar kwamen toen ook meedoen met de pret.

Het meisje van 13 (Mercy) bekeek het zich allemaal eens, maar brak ook toen ze zag dat iedereen zoveel plezier had met die "Mzungus" (blanke mensen). Ze had al die tijd haar kleine zusje van 2 op haar arm (Shamim).

Kortom: na een uurtje leek het alsof we elkaar allemaal al jaren kenden ...

De kadootjes die we hadden meegenomen voor de kinderen vielen in goede aarde. Bij het uitdelen zaten ze allemaal rustig op de bank of een stoel. Totdat alle kinderen het kado hadden en wij zeiden dat ze het mochten uitpakken, zaten ze netjes te wachten. We hadden daarnaast nog wat spelletjes en teken-, schrijf- en knutselmateriaal meegenomen: de kinderen keken hun ogen uit.

Ook hebben we kennis gemaakt met Mama Edith. Bij het zien van haar was ik direct overtuigd dat Rhoda en Paul iemand hebben gevonden die geweldig lief en warm is voor de kinderen: een topper! Ze kennen Edith al jaren. Ze is ooit gevlucht uit Rwanda in de tijd van de genocide en woont sindsdien in Mombasa en Mtwapa. Haar beide kinderen zijn twintigers en wonen inmiddels op zichzelf. Voor Mama is nog wel wennen om ineens de verantwoordelijkheid te hebben voor zoveel kinderen. Ze wordt in de beginfase overdag en in de avond dan ook nog flink ondersteund door Rhoda en Paul en door Joyce. Joyce is een lieve vrouw, die veel ervaring heeft met het opvoeden van kinderen.

Zoals jullie kunnen lezen wonen er op dit moment dus 9 van de 10 kinderen in het huis. Helaas was een meisje van 10 (Grace) nog niet aanwezig. Zij is het zusje van Mercy en durfde het nog niet aan om mee te komen naar het gezinshuis. Met Rhoda en Paul hebben we afgesproken dat we haar nog een paar maanden de tijd geven om de stap te zetten. Wij vrezen dat er vanuit haar omgeving veel druk wordt uitgeoefend om haar niet te laten gaan.

Alle kinderen, behalve Samim van 2 jaar oud, zijn de dag na ons vertrek naar school gegaan. Sommigen waren nog nooit geweest, de anderen gingen heel onregelmatig (vaak onvoldoende geld) naar school en lopen een of meerdere jaren achter bij leeftijdsgenoten. Op loopafstand is een openbare school. Rhoda heeft met de directeur

kunnen regelen dat alle kinderen direct konden instromen. Normaal kan dat niet zo tegen het einde van het schooljaar, maar het is haar gelukt. Het schooljaar in Kenia loopt van januari t/m november en is verdeeld in 3 termijnen.

Op dat moment waren de schooluniformen nog niet klaar (inmiddels wel). Ook dit is een reden dat kinderen vaak geweigerd worden op een school, maar Rhoda heeft het voor elkaar gekregen dat ze alvast mochten starten.

Tijdens ons verblijf stond ook de officiële opening gepland. Samen met de kinderen hebben we de woonkamer en slaapkamers versierd met slingers die we hadden meegenomen. Vooral de ballonnen werden enthousiast ontvangen. Alle kinderen (van 2 t/m 13 jaar) hebben er uren mee gespeeld.

De opening bestond uit zang en dans en een kort praatje door Gerard, Paul en Sandra.

Tot slot willen wij nog even kort Rhoda en Paul voorstellen.

Rhoda (42 jaar oud) is opgegroeid in SOS Kinderdorp Mombasa. Ze kwam hier toen ze 8 jaar oud was. Op dat moment was ze al 3 jaar wees. Ze is een van de 8 kinderen.

Ze heeft een opleiding als secretaresse gevolgd en hier een aantal jaren in gewerkt. Daarna heeft ze binnen de SOS school de kantine opgezet. Niet alleen kinderen vanuit het SOS Kinderdorp, maar ook van daarbuiten, gaan hier naar school. Rhoda merkte echter steeds vaker dat er kinderen naar school kwamen met een lege maag en daardoor niet in staat waren om te leren. Op dit moment heeft ze haar eigen cateringbedrijf en kookt regelmatig voor grote groepen mensen (tot zelfs 1000 man). Rhoda is heel warm, heeft een groot organisatietalent, en zal altijd alles doen voor kinderen. Ze heeft dan ook een natuurlijke autoriteit, waardoor kinderen altijd naar haar luisteren. Ze is volgens eigen zeggen wat introvert. Haar grote hobby is zingen. Ze heeft inmiddels 2 cd's gemaakt met een goede vriend.

Paul is 44 jaar oud en werkt als leraar op een middelbare school. Hij geeft wiskunde en scheikunde. Paul is zeer geïnteresseerd in alles en iedereen (ook in het leven in Nederland) en kent overal mensen. Als we met hem op pad zijn, groet hij iedereen en maakt telkens kort een praatje. Hij is zeer geliefd bij alle kinderen. Zijn rol als man en een beetje als vader is vooral ook in het gezinshuis heel belangrijk. Kinderen hebben respect voor hem.

Rhoda en Paul werken beiden heel hard van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Ze hebben daarnaast een heel uitgebreid netwerk met vrienden en bekenden die meehelpen waar nodig en mogelijk.

Wij zijn dan ook trots dat wij met deze bijzondere mensen samenwerken aan een toekomst voor de kinderen van Springs of Life!

Hartelijke groet,

Project Gezinshuis Mombasa (mede namens Rhoda en Paul vanuit Mombasa)

Marion Spikman en Sandra Joosten